

ryškių (balų 2+3) kastuvo formos viršutinių kandžių, nei ryškesnių M^2 tarpšakninių emalio nutekėjimų, nei distalinės trigonido keteros ar laužtos metakonido raukšlės nepasitaikė. Pagal M^1 vainiko modulį ($M \text{ cor } M^1$) ir M^2 indeksą ($I \text{ cor } M^2 = 123,46$) Kretuono žmonės ryškūs makrodontai, tačiau neišlaikę archaiškos dantų kramtomųjų paviršių struktūros. Taigi jų dantys europidinio tipo.

PALEOPATOLOGINIAI DUOMENYS

R. JANKAUSKAS

Kapas Nr. 1. 20—25 m moters skeletas be patologijos. Dešiniajame žastikaulyje — kiaura alkūninė duobė. Abiejų blauzdikaulių distalinių galų turi papildomus sānariniaus paviršius. Dubenkauliouose nėra něštumo ir gimdymo žymy.

Kapas Nr. 2. Jame palaidoto 14—16 m. auglio skeletas be patologijos pėdsakų. Abiejų blauzdikaulių distaliniuose galuose susidarę papildomi sānariniai paviršiai.

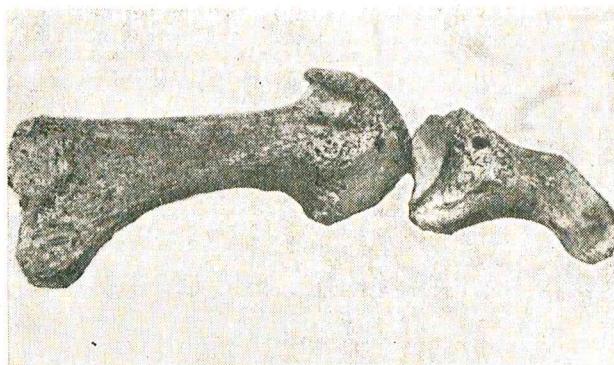
Kapas Nr. 3. 50—55 m. vyro kaukolės viršugalvyje matomi 8 įvairios formos ir dydžio defekta. Jų kraštai suapvalėję, dugnas pasidengę kompaktiniu kaulu. Tai greičiausiai buku daiktu padarytų sugijusių žaizdų pėdsakai.

Juosmens slankstelio fragmento apatinis paviršius korėtas, nelygus (stuburo osteochondrozės žymė).

Dešiniosios pėdos nykščio padinio sānario paviršiai nelygūs, akyti, juos supa osteofitai. Sie pakitimai leidžia ištarti sānario deformuojančią osteoartrozę (pav. 10). Tokia patologija neretai susijusi su plokščiapédyste (17, p. 52). Kadangi kiti dešiniosios ir kairiosios pėdos sānariai nepakite, tai šios patologijos priežastis galėjo būti trauma. Šaltis ir drėgmė taip pat galėjo pakenkti šiam sānariui (17, p. 110). p. 110).

Kapas Nr. 4. Cia palaidoto vyresnio kaip 55 m. vyro kaukolės ir ilguju kaulų fragmentai be patologijos žymy. Abiejų blauzdikaulių distaliniuose galuose susidarę papildomi sānariniai paviršiai. Ketyrto juosmens slankstelio kūno viršutiniame krašte yra nedidelis osteofitas — sukaulėjęs priekinis išilginis stuburo raištis. Tai deformuojančios spondiliozės pėdsakas.

Kapas Nr. 5. 25—30 m. vyro kairiojo žastikaulio alkūninė duobė kiaura. Penktas, šeštas ir septintas kaklo slanksteliai pažeisti tarp slankstelių diskų osteochondrozės. Dvylikto krūtinės slankstelio kūno viršutinio ir apatinio paviršiaus užpakaliniuose kraštuose — tarp slankstelių diskų išvaržų žymės (Smorlio

10 pav. K. Nr. 3 vyro dešiniosios kojos nykščio padinio sānario deformuojanti osteoartrozė

mazgai). Pasak I. Svedborg (18, p. 49), tokius degeneracinius jauno žmogaus stuburo pakitus reikėtų laikyti traumos pėdsakais.

Kapas Nr. 6. Iki 3 m. vaiko skeleto fragmentai be patologijos.

Platesnių išvadų apie neolito gyventojų paleopatologiją pateikta kitame šio rinkinio straipsnyje (žr. p. 61).

LITERATŪRA

1. Žilinskas J. Akmens periodo (mesolithicum—neolithicum) žmogus Žemaitijoje ir Suvalkijoje, jo kilmė ir jojo ainių. — K., 1931.
2. Гуделис В. К., Павilonис С. В. Палеоантропологические находки в Литве. — В кн.: Бюллетень комиссии по изучению четвертичного периода. М., 1955, с. 39—44.
3. Марк К. Ю. Палеоантропология Эстонской ССР. — В кн.: Балтийский этнографический сборник. М., 1956, с. 170—228.
4. Rimantienė R. Sventoji. I: Narvos kultūros gyvenvietės. — V., 1979.
5. Girininkas A. Šarnelės vėlyvojo neolito (III tūkstantmečio pr. m. e. pab.) gyvenvietė. — LTSR MAD, A, 1977, t. 1, p. 57—65.
6. Zagorskis F. Kreicū neolita kapulauks. — Arheologija un etnogrāfija, 1961, sēj. 3, lpp. 3—18.
7. Jaanits L. Neue Gräberfunde aus dem spätneolithischen Wohnplatz Tamula in Estland. — SMYÄ, 1957, S. 80—100.
8. Kulikauskas P., Kulikauskienė R., Tautavičius A. Lietuvos archeologijos bruozai. — V., 1961.
9. Latvijas PSR arheoloģija. — Riga, 1974.
10. Лозе И. А. Поздний неолит и ранняя бронза Лубанской равнины. — Рига, 1979.
11. Girininkas A. Šiaurės rytų Lietuvos akmens amžiaus paminklai (I. Jaros I neolito (III tūkstantmetis prieš m. e.) gyvenvietė). — LTSR MAD, A, 1974, t. 4(61), p. 77—91.
12. Rimantienė R. Akmens amžiaus paminklai. — Kn.: Lietuvos TSR archeologijos atlasas. V., 1974, t. 1, p. 5—83.
13. Урысон М. И. Изменчивость и пропорции компонентов сагиттального свода черепа у современного и ископаемого человека. — В кн.: Новейшая тектоника, новейшие отложения и человек. М., 1972, сб. 3, с. 259—276.
14. Наинис И. В. Идентификация личности по проксиимальным костям конечностей. — Вильнюс, 1972.